

nuta, u 16 vijeku opet postavljena i ukinuta, te konačno 1924 godine nanovo uspostavljena.

Peć, za koju se može reći da je panteon srpskih crkvenih poglavica, staro je srpsko poklonište i kolijevka stare srpske umjetnosti. Učenjaci i laici uvelike cijene arhitektonske ljepote, slike i freske, sarkofage, natpise i bogatu patrijaršijsku knjižnicu. Sam grad pak pokazuje još uvijek izrazito srednjevjekovno orijentalско lice, koje se od novijih modernih zgrada čudno razlikuje.

Peć ima redovitu autobusnu vezu (70 km) preko Rudnika sa željezničkom prugom Mitrovica—Skoplje. Kolski put duž masiva Koprivnika, dug 35 km, spaja Peć sa Đakovicom.

Nedaleko odavle stoji drevni manastir Visoki Dečani, zadužbina kralja Stevana Uroša III »Dečanskog« iz 1327—1335 godine, sagrađena u romanskom slogu. Slike u crkvi potječu iz godine 1348. Crkva je trodjelna sa dva paraklisa, a u sredini je kube. Crkva je znamenita zbog visine, a odatle joj i ime. Krasi su plastični romanski uresi u kamenu na kapijama i oko prozora. Slike su dobro očuvane i veoma su dragocjene. Turski sultani uzeli su Visoke Dečane pod svoju zaštitu, pa su zato dobro i očuvani. U crkvi se čuvaju mošti kralja Stevana Dečanskog.

Skoro na pola puta između Peći i Prizrena nalazi se od Turaka osnovana varoš Đakovica, živahno trgovačko mjesto većinom s muslimanskim stanovništvom i s izrazitim pečatom balkanske mješavine naroda.

Bjelasica
Biogradsko
Jezero

Foto
Dr. R. Simonović

